

ΜΑΤΖΙΣΤΕΡΙΟΥΜ
ΒΙΒΛΙΟ V

ΧΡΥΣΟΣ ΠΥΡΓΟΣ

ΧΟΛΙ
ΜΠΛΑΚ

ΚΑΣΑΝΤΡΑ
ΚΛΕΡ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ματζιτέριουμ (Βιβλίο 5): Ο Χρυσός Πύργος**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Magisterium 5: The Golden Tower

Από τις Εκδόσεις Scholastic Press, Νέα Υόρκη 2018

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Holly Black & Cassandra Clare

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Φωτεινή Μοσχή

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Christopher Stengel

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μαρία Αθανασοπούλου

© Holly Black & Cassandra Clare, 2018

© Εικονογράφησης: Scott Fischer, 2018

© Εικονογράφησης εξωφύλλου: Alexandre Chaudret/Scholastic Inc., 2018

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2019

Πρώτη έκδοση: Δεκέμβριος 2019

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-2749-2

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2750-8

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Publishers since 1979

Head Office:

121, Tatoi Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΧΟΛΙ
ΜΠΛΑΚ

ΚΑΣΑΝΤΡΑ
ΚΛΕΡ

ΧΡΥΣΟΣ
ΠΥΡΓΟΣ

ΜΑΤΖΙΣΤΕΡΙΟΥΜ
ΒΙΒΛΙΟ V

Μετάφραση: Φωτεινή Μοσχή

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΚΑΜΙ ΚΑΙ ΕΛΙΟΤ,
ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΠΟΛΥ ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΤΙΣ ΑΤΑΞΙΕΣ

↑ ≡ ΔΟ@

1

Πρώτη φορά στη ζωή του Καλ, το σπίτι στο οποίο είχε μεγαλώσει έδειχνε μικρό.

Ο Άλαστερ πάρκαρε το αυτοκίνητο και όρμησαν έξω μαζί με τον Όλεθρο, που έτρεξε προς το γκαζόν γαβγίζοντας. Ο Άλαστερ έριξε μια ματιά στον Καλ πριν κλειδώσει το αυτοκίνητο – δεν είχαν να κουβαλήσουν βαλίτσα και σακίδιο ούτε ν’ ανησυχούν για αποσκευές. Ο Καλ είχε επιστρέψει από το σπίτι του καθηγητή Τζόζεφ χωρίς να πάρει μαζί του τίποτα.

Όχι ακριβώς τίποτα, είπε η φωνή του Ααρών στο μυαλό του. Έχεις εμένα.

Ο Καλ προσπάθησε να μη χαμογελάσει. Θα ήταν περίεργο αν τον έβλεπε ο μπαμπάς του να χαμογελάει στο κενό, ιδίως εφόσον τελευταία δεν είχε και πολλά πράγ-

ματα που θα τον έκαναν να χαμογελάει: ο καθηγητής Τζόζεφ και οι δυνάμεις του είχαν ηττηθεί από το Ματζιστέριουμ αλλά ο φόρος του θανάτου ήταν τεράστιος. Ο καλύτερος φίλος του Καλ, ο Ααρών, είχε αναστηθεί από τους νεκρούς μόνο και μόνο για να ξαναπεθάνει.

Όπως πίστευαν όλοι δηλαδή.

«Είσαι καλά;» ρώτησε ο Άλαστερ τον Καλ μισοκλείνοντας τα μάτια του. «Σαν να σε πείραξε κάτι που έφαγες».

Ο Καλ εγκατέλειψε την προσπάθεια να κρύψει το χαμόγελό του.

«Απλώς χαίρομαι που γύρισα σπίτι».

Ο Άλαστερ τον αγκάλιασε δειλά.

«Δεν έχεις άδικο».

Το σπίτι έδειχνε μικρό και στο εσωτερικό. Ο Καλ πήγε στο δωμάτιό του με τον Όλεθρο ξοπίσω του, λαχανιασμένο. Ήταν παράξενο να βλέπει τον Όλεθρο με τα κανονικά, πράσινα λυκίσια μάτια του αντί τα σπινθηροβόλα μάτια των Χαιοφόρων. Ο Κάλ έσκυψε και έξυσε τα αυτιά του λύκου, που χασμουρήθηκε χτυπώντας την ουρά του στο πάτωμα.

Ο Καλ διέσχισε το δωμάτιο, έπιασε σχεδόν αφηρημένος κάποια πράγματα και τα ξανάφησε κάτω. Την παλιά του στολή από τη Σιδερένια Δοκιμασία. Λεία βότσαλα από τις σπηλιές του Ματζιστέριουμ. Μια φωτογραφία που έδειχνε τον ίδιο, τον Ααρών και την Ταμάρρα να χαμογελάνε πλατιά.

Ταμάρρα. Το στομάχι του σφίχτηκε.

Είχε να της μιλήσει από τότε που είχε γονατίσει από

πάνω του στο πεδίο της μάχης έξω από το οχυρό του καθηγητή Τζόζεφ. Εκείνη τη στιγμή, φαινόταν πιθανό να νοιάζεται γι' αυτόν με τον τρόπο με τον οποίο ευχόταν ο Καλ, αλλά η σιωπή που ακολούθησε του θύμισε τη θέση του. Άλλωστε, άλλο το να μη θέλεις να πεθάνει κάποιος, άλλο το να θέλεις να του μιλάς όταν είναι ζωντανός.

Η Ταμάρα δεν ήθελε ο Καλ να φέρει τον Ααρών πίσω από τους νεκρούς και, όταν το έκανε, πίστευε ότι ο Ααρών δεν ήταν ο εαυτός του όπως παλιά. Για να λέμε την αλήθεια, πράγματι ο Ααρών δεν ήταν ο εαυτός του. Απ' ό,τι φαινόταν, όταν έφερνες μια ψυχή σε ένα ελαφρώς σάπιο σώμα δεν ήταν και ό,τι καλύτερο. Η ειρωνεία ήταν ότι ο Ααρών ήταν περισσότερο ο εαυτός του τώρα που φλυαρούσε στο μυαλό του Καλ. Αλλά η Ταμάρα δεν ήξερε ότι ο Ααρών ήταν ακόμη εκεί και ο Καλ ήταν σίγουρος ότι, αν έκρινε από τις προηγούμενες αντιδράσεις της, θα ήταν πολύ καχύποπτη αν το μάθαινε. Ήδη πίστευε ότι ο Καλ ήταν ένας σατανικός μάγος ή, τουλάχιστον, είχε σατανικές τάσεις.

Κάτι το οποίο δεν ήθελε να σκέφτεται ο Καλ, γιατί, από όλους τους ανθρώπους του κόσμου, η Ταμάρα ήταν αυτή που πάντα πίστευε περισσότερο σε αυτόν.

Θα πρέπει να της το πούμε κάποια στιγμή όμως, ξέρεις.

Ο Καλ αναπήδησε. Παρόλο που ο Ααρών ήταν μαζι του στο Αναρρωτήριο του Ματζιστέριουμ σε όλη τη διάρκεια της ανάρρωσής του από τη μάχη με τον Άλεξ, το ν' ακούει και ν' απαντάει στις σκέψεις σου κάποιος άλλος δεν έπαινε να είναι ανατριχιαστικό.

Ακούστηκε ένα χτύπημα και ο Άλαστερ άνοιξε την πόρτα.

«Έχεις όρεξη για δείπνο; Μπορώ να φτιάξω μερικά σάντουιτς με τυρί και μαγιονέζα. Ή να παραγγείλουμε πίτσα».

«Τα σάντουιτς είναι καλή ιδέα», είπε ο Καλ.

Ο Άλαστερ τα έφτιαξε πολύ προσεκτικά. Βουτύρωσε το τηγάκι για να φρυγανιστεί ωραία το ψωμί και άνοιξε και μια κονσέρβα με τοματόσουπα. Ο μπαμπάς του Καλ δεν ήταν ποτέ σπουδαίος μάγειρας αλλά το να τρώει μαζί του στο τραπέζι –και να πετάει τις κόρες του ψωμιού στον Όλεθρο κάτω από το τραπέζι– ήταν πολύ καλύτερο από το πιο λουκουλλείο γεύμα που μπορούσε να εμφανίσει μαγικά ο καθηγητής Τζόζεφ.

«Λοιπόν», άρχισε να λέει ο Άλαστερ όταν έκατσαν και οι δύο και ξεκίνησαν να τρώνε. Η τοματόσουπα ήταν αλμυρή και γλυκιά σε τέλεια αναλογία και το σάντουιτς με τυρί όσο πικάντικο έπρεπε. «Πρέπει να μιλήσουμε για το μέλλον».

Ο Καλ σήκωσε το βλέμμα από τη σούπα του με απορία.

«Μέλλον;»

«Θα πας στη Χρυσή Χρονιά στο Ματζιστέριουμ. Όλοι συμφωνούν ότι, εμμ... αρκετή μαγεία έχεις μάθει για να θεωρηθεί ολοκληρωμένη η Ασημένια Χρονιά. Θα περάσεις την πύλη μόλις επιστρέψεις στο σχολείο το φθινόπωρο».

«Δεν μπορώ να γυρίσω στο Ματζιστέριουμ!» είπε ο Καλ. «Όλοι με μισούν».

Ο Άλαστερ έσπρωξε αφηρημένος τα σκούρα μαλλιά του.

«Δε νομίζω τόσο πολύ πλέον. Είσαι ξανά ήρωας». Ο μπαμπάς του Καλ ήταν καλός μπαμπάς από πολλές απόψεις αλλά οι καθησυχαστικές του ικανότητες ήθελαν ακόμη αρκετή δουλειά. «Όπως και να έχει, θα έχεις έναν χρόνο μόνο ακόμη. Και τώρα που έφυγε ο καθηγητής Τζόζεφ θα πρέπει να είναι σχετικά ήσυχα».

«Το Κολίτζιουμ...»

«Δεν είναι ανάγκη να πας, Καλ», είπε ο Άλαστερ. «Και νομίζω ότι θα ήταν καλύτερο να μην πας. Χωρίς τον Ααρών είσαι ο μόνος Μάκαρ που έχει απομείνει. Θα προσπαθήσουν να σε χρησιμοποιήσουν και δε θα σ' εμπιστευτούν ποτέ. Δε θα μπορέσεις να έχεις μια κανονική ζωή μάγου».

Ο Καλ σκέφτηκε ότι δεν ήταν και τόσο σίγουρος ότι ένας μάγος μπορούσε να έχει κανονική ζωή.

«Και τι να κάνω τότε; Να πάω σε κανονικό κολέγιο;»

«Εγώ δεν πήγα ποτέ σε κανενός είδους κολέγιο», είπε ο Άλαστερ. «Θα μπορούσαμε να κάνουμε ένα διάλειμμα, να ταξιδέψουμε λίγο. Θα μπορούσα να σου διδάξω την τέχνη μου – θα μπορούσαμε ν' ανοίξουμε μια επιχείρηση κάπου, πατέρας και γιος. Όπως στην Καλιφόρνια». Ανακάτεψε τη σούπα του αφηρημένος. «Εντάξει, θα πρέπει ν' αλλάξουμε το όνομά μας. Να αποφύγουμε το Ματζιστέριουμ και το Συμβούλιο. Αλλά αξίζει τον κόπο».

Ο Καλ δεν ήξερε τι να πει. Εκείνη τη στιγμή, η ιδέα

τού να μην ξανασχοληθεί ποτέ με το Συμβούλιο και τις απόψεις του για τους Μάκαρις ή το μίσος που ένιωθαν όλοι για τον Κόνσταντιν Μείντεν, τον Εχθρό του Θανάτου, που η ψυχή του ζούσε στο σώμα του Καλ, ακουγόταν ιδανική. Αλλά...

«Βασικά, πρέπει να σου πω κάτι», είπε ο Καλ. «Ο Ααρών δεν πέθανε στ' αλήθεια».

Ο Άλαστερ συνοφρυώθηκε ανήσυχος.

Αχ, όχι, σκέφτηκε ο Ααρών. Ελπίζω να μη φρικόρει.

«Εννοώ ότι εξακολουθεί να ζει στο μυαλό μου. Σαν να συνεχίζει να ζει μέσα μου», ξεφούρνισε ο Καλ.

Πραγματικά δεν υπάρχει λόγος να του το πεις αυτό, είπε ο Ααρών.

Που ήταν πολύ γενναιόδωρο εκ μέρους του, μια που είχε μόλις αναφέρει ότι έπρεπε να το πουν στην Ταμάρα.

Ο Άλαστερ έγνεψε αργά και οι ώμοι του Καλ χαμήλωσαν από ανακούφιση. Ο μπαμπάς του το είχε πάρει καλά. Ίσως να είχε κάποια ιδέα για το πώς να το αντιμετωπίσουν.

«Αυτός είναι ένας καλός τρόπος να το βλέπεις», είπε τελικά ο Άλαστερ. «Το έχεις πάρει πολύ καλά όλο αυτό. Η θλίψη είναι βαριά, το ξέρω. Αλλά το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι να θυμάσαι τον άνθρωπο που έχεις χάσει και...»

«Δεν κατάλαβες», τον διέκοψε ο Καλ. «Ο Ααρών μου μιλάει. Τον ακούω».

Ο Άλαστερ συνέχισε να γνέφει.

«Κι εγώ έτσι ένιωθα κάποιες φορές όταν χάσαμε τη

μητέρα σου. Ήταν λες και άκουγα τη φωνή της Σάρα να με μαλώνει. Ειδικά μια φορά που σε άφησα να μπουσουλήσεις έξω και έφαγες χόμα όταν κοιτούσα από την άλλη».

«Έφαγα χόμα;» ρώτησε ο Καλ.

«Κάνει καλό στα αντισώματα», είπε ο Άλαστερ, ελαφρώς αμυντικά. «Δεν έπαθες τίποτα».

«Μπορεί», είπε ο Καλ. «Αλλά δεν είναι αυτό το θέμα. Το θέμα είναι ότι ο Ααρών είναι πραγματικά, πραγματικά μαζί μου».

Ο Άλαστερ έβαλε απαλά το χέρι του στον ώμο του Καλ.

«Το ξέρω», είπε.

Και του Καλ δεν του πήγαινε η καρδιά να συνεχίσει την κουβέντα έπειτα από αυτό.

Το βράδυ πριν φύγει από το σπίτι για την τελευταία του χρονιά στο Ματζιστέριουμ, ο Καλ έμεινε ξύπνιος στο κρεβάτι, καθώς το φεγγάρι διέγραφε μια αργή τροχιά στα σκεπάσματα. Είχε ετοιμάσει ένα σακίδιο για το ταξίδι του στο Ματζιστέριουμ την επόμενη μέρα, όπου θα φορούσε τη βαθυκόκκινη στολή της Χρυσής Χρονιάς. Θυμήθηκε να βλέπει τον Άλεξ Στράικ με τη στολή της Χρυσής Χρονιάς, πόσο κουλ και γεμάτος αυτοπεποίθηση στεκόταν με τους φίλους του. Τώρα ο Άλεξ ήταν νεκρός. Ο Καλ χαιρόταν γι' αυτό. Ο Άλεξ είχε δολοφονήσει τον Ααρών και του άξιζαν όλα όσα έπαθε.

Καλ. Η φωνή του Ααρών ήταν ένας ψίθυρος. Μην τα

σκέφτεσαι αυτά. Πρέπει να περάσει απλώς η αυριανή μέρα.

«Όλοι θα με μισούν όμως», είπε ο Καλ. Ήξερε ότι ο πατέρας του διαφωνούσε αλλά ήταν σχεδόν σίγουρος ότι σε αυτή την περίπτωση δίκιο είχε ο ίδιος. Μπορεί να είχε πολεμήσει με τη σωστή πλευρά στην τελευταία μάχη, μπορεί να είχε σώσει το Ματζιστέριουμ, αλλά ήταν ακόμη ο ξενιστής της διεφθαρμένης ψυχής του Κόνσταντιν Μείντεν.

Ο Όλεθρος κλαψούρισε και χάιδεψε με τη μουσούδα του το χέρι του Καλ. Μετά άρχισε να προσπαθεί να συρθεί κάτω από τα σκεπάσματα. Αυτό ήταν χαριτωμένο όταν ήταν κουταβάκι, αλλά τώρα που ήταν ολόκληρος λύκος ήταν πλέον επικίνδυνο ακόμη και αν δεν ήταν πια Χαοφόρος.

Όλεθρε, σταμάτα, σκέφτηκε ο Ααρών και ο Όλεθρος τίναξε το κεφάλι του προς τα πάνω, ανοιγοκλείνοντας τα μάτια του. *Με ακούει!* Ο Ααρών ακουγόταν ενθουσιασμένος.

«Η ιδέα σου είναι», είπε ο Καλ.

Ακούστηκε ένα χτύπημα στην πόρτα του Καλ.

«Καλ; Μιλάς στο τηλέφωνο;» ρώτησε ο Άλαστερ.

«Όχι!» φώναξε ο Καλ. «Εγώ... στον Όλεθρο μιλούσα».

«Εντάξει». Ο Άλαστερ δε φάνηκε να πείθεται αλλά ακούστηκαν τα βήματά του ν' απομακρύνονται.

Έχεις την Ταμάρρα... και τον Όλεθρο... κι εμένα, είπε ο Ααρών. Όσο είμαστε ενωμένοι, όλα θα πάνε καλά.

Ο Κάλουμ Χαντ έχει υπάρξει και ήρωας και απόκληρος, μια δύναμη του καλού και ένας ξενιστής του κακού. Παρόλο που οι πύλες του Ματζιστέριουμ ήταν ανοιχτές, ο ίδιος δεν ένωσε ποτέ τελείως ευπρόσδεκτος. Το αντίθετο μάλιστα – ένωθε το μίσος... αλλά και τον φόβο των άλλων.

Τώρα, καθώς ξεκινάει την τελευταία του χρονιά στο σχολείο μαγείας, η θέση του είναι πιο αβέβαιη από ποτέ. Με μία μόνο εξαίρεση, έχει αποξενωθεί από όλους τους φίλους του. Μια παράξενη σκοτεινιά τον στοιχειώνει ακόμα. Και η μεγαλύτερη πρόκληση που έχει αντιμετωπίσει ποτέ τον περιμένει στη γωνία.

Σε αυτό το επικό ρέκβιεμ της σειράς του Ματζιστέριουμ, οι διάσημες συγγραφείς Χόλι Μπλακ και Κασάντρα Κλερ σπρώχνουν τον Καλ στο χέιλος του γκρεμού, δείχνοντας πώς η μαγεία έχει τη δύναμη να σώζει και να καταστρέφει ταυτόχρονα, να δημιουργεί και να διαλύει.

Από 11 ετών

ISBN: 978-618-01-2749-2

9 786180 127492

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 15472

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr